

พริบสงผู้โดยสาร

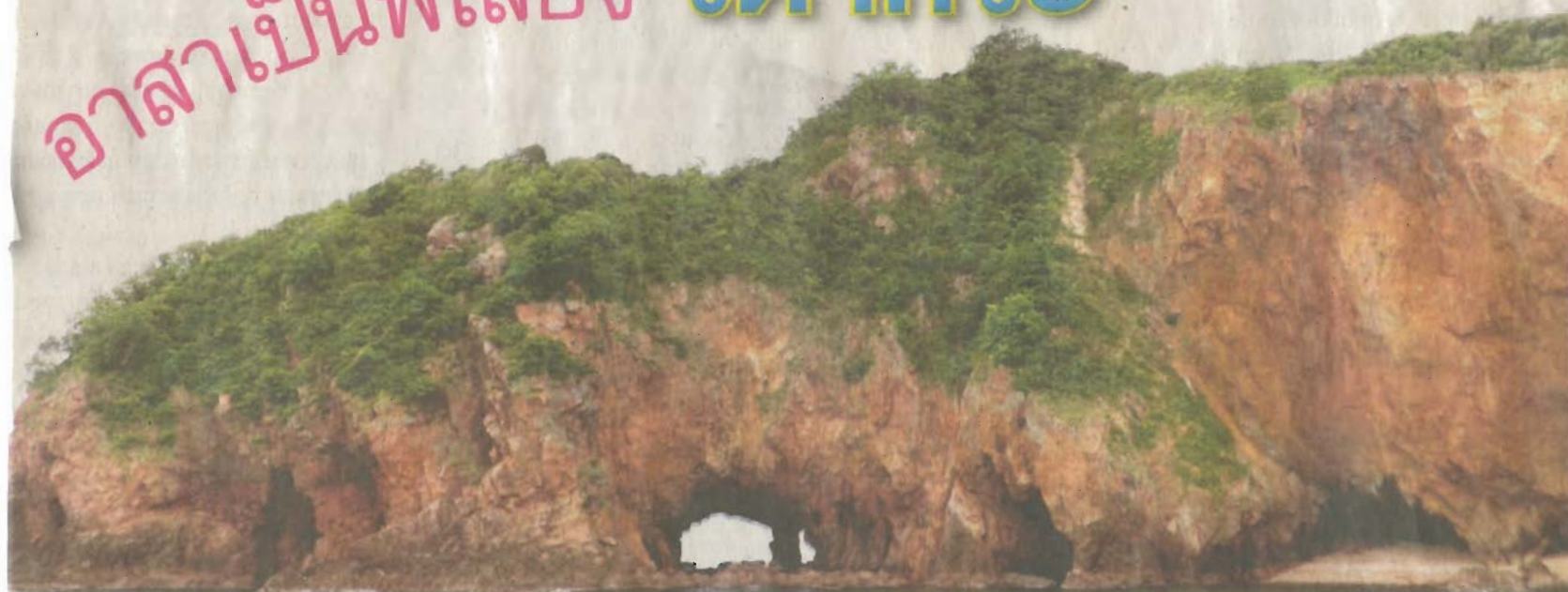

จุดชมวิว ชมพระอาทิตย์ขึ้น

หาดอ่าวใหญ่

อาล้าเป็นพีเลี้ยง 'เต่ากระ'

ณ เกาะทะลุ

ประจวบคีรีขันธ์

สะพานจุดถ่ายรูปของนักท่องเที่ยว

แพรับส่งผู้โดยสาร

คูกร่อยอยู่ที่ใด... เสาร์-อาทิตย์
นั้นใช่... กำลังจะตาม
มา... คำขวัญประจำใจ
เวลาทำงาน (ฮา)

สุดสัปดาห์นี้เราได้มีโอกาส
ร่วมทริปที่ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย หรือ ททท. ร่วมกับ
มูลนิธิฟื้นฟูทรัพยากรทะเลสยาม
จัดขึ้น ว่ากันว่าเป็นการเที่ยวแนวใหม่
ตอบใจกับความต้องการของคนรุ่นใหม่
นั่นคือ การท่องเที่ยวเชิงจิตอาสา ที่
ตัวนักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมเปลี่ยนแปลง
ให้โลกดีขึ้น หรือ Voluntourism นั่นเอง

อาสาเป็น

ปล่อยเต่าคืนสู่ทะเล

ชุดตรวจไข่เต่า

ไข่เต่ากระลักษณะคล้ายลูกปิงปอง

เจ้าหน้าที่บอกว่าเต่ากระเป็นสัตว์ทะเลหายาก มันจะว่ายน้ำมาขึ้นเกาะเพื่อวางไข่ช่วงเดือนกรกฎาคม-พฤศจิกายน บริเวณชายหาดหลังพระอาทิตย์ตกดิน โดยเฉพาะคืนเพ็ญจะมีโอกาสเจอสูง

โครงการอาสาอนุรักษ์ท้องทะเลและพันธุ์เต่าหายาก เกาะทะลุ ได้รับความร่วมมือจากชุมชนและหน่วยงานต่างๆ อย่างดี อาทิ การบินไทย กองทัพเรือ เป็นต้น ต่างช่วยกันส่งเสริมและผลักดันการดำเนินงานมากกว่า 3 ปี ปัจจุบันโครงการนี้ทำหน้าที่เคลื่อนย้ายไข่ไปในพื้นที่ปลอดภัย กระทั่งไข่ฟักและอนุบาลลูกเต่ากระให้แข็งแรงก่อนปล่อยคืนสู่ท้องทะเลธรรมชาติ

เส้นทางทอดไปตามชายหาดบาง แนวป่าบางท่ามกลางความมืด เพราะถ้าแม่เต่าได้รับการรบกวนจากแสง-สี มันจะกลับลงทะเล อันหมาย

อีกครั้งกับการเดินทางเยือนเมืองลับประดประจวนศิริพันธ์ คราวนี้พิเศษที่เราจะไปเป็นชาวเกาะ เพื่อมีหนุ่มๆ มาบั้งเหมือนในนิยาย (ฮา)

จากที่เคยศึกษามา เกาะทะลุเป็นเกาะขนาดเล็กกลางอ่าวไทย ตั้งอยู่ในพื้นที่ อ.บางสะพาน จ.ประจวบคีรีขันธ์ เดิมทีบริเวณนั้นเคยอุดมสมบูรณ์มาก เป็นแหล่งหากินของชาวประมงทั้งในและนอกพื้นที่ จนเกิดปัญหาการขาดแคลนสัตว์น้ำทางทะเลและปะการังได้รับความเสียหายจากน้ำมือมนุษย์ กระทั่งมีการจัดตั้งโครงการจัดการทรัพยากรประมงโดยชุมชนที่อ่าวบางสะพานขึ้นเป็นแห่งแรกในประเทศไทย เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

และ มนุษย์จะได้อยู่ร่วมกันกับธรรมชาติได้อย่างแท้จริงเสียที

นอกจากนั้น ชาวอ่าวบางสะพานยังมีการสานต่อและสร้างโครงการดีๆ เรื่อยมา เช่น โครงการปิดอ่าวฤดูวางไข่, การอนุรักษ์ปะการัง กระทั่งมีเต่ากระ ขึ้นมาวางไข่บริเวณชายหาดทางตอนใต้ของเกาะทะลุมาอย่างต่อเนื่องกว่า 3 ปี จึงมีการจัดตั้ง โครงการอาสาอนุรักษ์ท้องทะเลและพันธุ์เต่าหายาก เกาะทะลุ ถือเป็นหนึ่งในโครงการที่มีเสียงตอบรับดี เนื่องจากมีหน่วยงานต่างๆ เข้ามาให้ความสนใจ

ปัจจุบันโครงการที่กล่าวมา อยู่ภายใต้การดูแลของมูลนิธิฟื้นฟูทรัพยากร ทะเลสยาม มี ปรีดา เจริญพักตร์ เจ้าของเกาะทะลุเป็นประธานกรรมการมูลนิธิ

5 ชั่วโมงกว่าๆ กับการเดินทางจากบางกอก ถึงท่าเรือเกาะทะลุ เราเปลี่ยนพาหนะเป็นเรือซึ่งทางรีสอร์ทส่งมารับที่ริมน้ำ โดยทั่วไปใช้เวลาประมาณ 15-20 นาทีก็ถึง แต่ทริปเราเจอพระพิรุณทำพิษ เรือเลยทุลักทุเลกว่าที่คิด

พริบตาเดียวก็เห็นเกาะรูปทรงเหมือนนาฬิกาฬันน้ำ สีเขียวจริงของต้นไม้เกาะติดกับหาดทรายขาวสะอาดท่ามกลางมหาสมุทรสีคราม

ถึงแล้ว... เกาะทะลุ นักเที่ยวร่วมทริปต่างตื่นเต้นที่ได้เห็นเกาะที่ตนมุ่งมาหา คว่ำกล้องถ่ายรูปท่ามมเหมาะๆ แอ็กท่ากันอย่างขื่นแซ่ ทุกใบหน้าต่างเบือนด้วยรอยยิ้ม ดวงตาเป็นประกาย

สะพานเป็ดเดินไปตามสะพานไม้ที่ทอดสู่ตัวเกาะ กวาดสายตาสังคมวิฑูร์ศน์ฝั่งอ่าวใหญ่ ที่มีหาดทรายขาวโพลน น้ำทะเลสีฟ้าอ่อน ใสเบิ่งมองทะลุลงไปใต้ท้องทะเล โชคดีจริงๆ ที่ทะเลฝั่งอ่าวไทยยังเหลือหาดทรายสวยๆ น้ำใสๆ ให้ได้เห็น ว่าแล้วก็สุดเอาอากาศเข้าปอดซึกฟอดใหญ่ๆ แหม...ชื่นใจเสียจริง

เกาะทะลุเพิ่งได้รับการประชาสัมพันธ์ว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวอีกแห่งของ อ.บางสะพาน จึงมีนักท่องเที่ยวไม่มากนัก เหมาะสำหรับผู้ที่ต้องการความเป็นส่วนตัว ทั้งยังมีกิจกรรมให้ร่วมทำหลากหลาย แต่ละกิจกรรมบอกได้เลยว่าสร้างประโยชน์แก่ธรรมชาติจริงๆ

หนึ่งในนั้นคือ การตกหมึก

ช่วงพระอาทิตย์ใกล้ตกดิน เรือแพขนาดใหญ่ขึ้นจากความหลับใหล เตรียมเบ็ดตกหมึกพร้อมเหยื่อปลอมให้แก่นักท่องเที่ยวคนละคัน เมื่อเรือล่องไปกลางน้ำทอดสมอและดับเครื่องยนต์ นักท่องเที่ยวแต่ละคนหยิบเบ็ดตกหมึกที่ไว้รับ แล้วก็นั่งหย่อนเหยื่อปลอมลงไปที่ท้องทะเล กระตุกให้เหยื่อขยับดูมีชีวิตจะทำให้หมึกสนใจและมาติดกับได้ง่าย เสียงเฮดังขึ้นที่อีกฟากของแพ นั่นเป็นดังสัญญาณว่าได้หมึกมาเป็นอาหารมื้อเย็นแล้ว

ทุกคนให้ความสนใจเจ้าตัวนุ่มลื่นสีชาวนวลที่ถูกเบ็ดเกี่ยวไว้ แล้วเหตุการณ์ไม่คาดฝันก็เกิดขึ้น เจ้าหมึกตัวสแลบพ่นน้ำหมึกออกมาพรวดดดด กลุ่มผู้ชมบนฝั่งถึงกับแตกฮือและหัวเราะท้องคืดท้องแข็งกันทั้งแพ

สรุปเย็นนั้นได้เฮกันไม่กี่ครั้ง แต่ทุกครั้งก็เต็มไปด้วยความสุขและความยินดี

มือเย็นผ่านไปอย่างรวดเร็ว เตรียมพร้อมสู่ภารกิจต่อไป... ชุมดูเต่ากระวางไข่

ปะการังที่พร้อมจะวางไข่ในทะเล

หมึกที่ตกได้

เดินป่าไปสุสานปะการัง

สุสานปะการัง เชื่อว่าผูกปะการังห้อยกับต้นไม้แล้วจะโชคดี

ถึงโอกาสทองของเราหลุดลอยไป

และนั่นก็เป็นเรื่องจริง เราพบเพียงปูและปลาตีนตามโขดหินออกมหาหินท่ามกลางดวงจันทร์สีนวล

ดันท์รุ่งอรุณก่อนไก่ฟ้า พัดร่างกายเตรียมเดินชม สุสานปะการัง ที่หาดทางควันตะวันออกของเกาะ ที่วัดสันตมตลอดปี การเดินทางเริ่มขึ้นหลังมือเช้า แม่เส้นหวังจะยาวไกลแต่สิ่งที่พบจากเพื่อนร่วมทางมีเพียงรอยยิ้มอันเป็นมิตรและเสียงหัวเราะจากเรื่องราวต่างๆ ที่แบ่งปันกัน

ลมกับเป็นสุสาน เพราะภาพตรงหน้าเต็มไปด้วยซากปะการังใหญ่น้อยสีทึบดำหรือสีน้ำตาลปนดำ ล้วนเป็นผลกระทบจากพายุหรือลมมรสุมต่างๆ หอบเอาปะการังมาทับถมบนฝั่งจนมีขนาดมหึมา เป็นความแสบของธรรมชาติโดยแท้

ซากปะการังเหล่านี้ สามารถนำไปเป็นกระถางหรือฐานยึดปะการังได้ดี เมื่อปลูกปะการังเสร็จแล้วสามารถปล่อยให้ตัวเองไม่ต้องเคลื่อนย้ายไปในที่เรียกว่า “การปลูกปะการังแบบถาวร” ส่วนการปลูกที่ใช้ท่อพีวีซียึดห่อปะการังนั้น เรียกว่า “การเพาะเพื่อขยายพันธุ์” เมื่อปะการังโตได้ระยะหนึ่งเจ้าหน้าที่จะเคลื่อนย้ายไปยังสถานที่ที่เหมาะสม

กิจกรรมเลี้ยงชีวิตที่ไม่ควรพลาดเมื่อมาเกาะทะเล คือ ดำน้ำตื่นชมความงามของโลกใต้สมุทร ขอบอกว่าสวยสมคำล่ำลือ แต่ปะการังบางส่วนนั้นเสื่อมโทรมไปมาก ส่วนหนึ่งเป็นเพราะนักท่องเที่ยวที่ขาดการตระหนักถึงธรรมชาติ สัมผัสปะการังบ้างเหยียบก้อนหินที่มีปะการังบ้าง กวนน้ำให้ทุบยับ โดยหารู้ไม่ว่านั่นเป็นการ “ทำร้าย” ธรรมชาติทางหนึ่ง

ประสบการณ์การดำน้ำครั้งแรกของแต่ละคนอาจต่างกันไป บางคนไม่ชำนาญการใช้หน้ากาก

สนอร์เกิล ก็ได้ชมหน้าทะเลไปหลายอีก เออ...น้ำทะเลยังคงความเค็มไว้เหมือนเดิมจริงๆ

นั่งพักหลังจากดำลึกน้ำจนเหนื่อยเหี่ยว เจ้าหน้าที่ของมูลนิธิจึงพาไปดูบ่อนูบาลเต่ากระพร้อมสาธิตการเคลื่อนย้ายและเรียงไขเต่าอย่างถูกวิธี เสียงอืออาของชาวคณะดังขึ้นเมื่อเห็นความน่ารักของเต่าตัวน้อยที่จดจำคนเลี้ยงได้ มันแข่งกันว่ายน้ำมาหาผู้ดูแลหวังได้รับการเอาใจ เจ้าหน้าที่ที่คนเห็นกลายเป็น “พี่เต่า” ไปโดยปริยาย

หลายวันบนเกาะ เทียบไม่ได้กับประสบการณ์และความทรงจำดีๆ ที่ได้รับ เพราะมากเกินจะบรรยาย

อยากให้ลองดู ออกไปมองฟ้าและผืนน้ำกว้างใหญ่ ธรรมชาติรอคุณอยู่

นันทิชา ป้องเขตต์

เคล็ดลับ การตกหมึก

หมีกชอบอะไรที่มีสีสันสดใส ชาวประมงหัวโลจิงใช้ไฟและเหยื่อที่มีสีสันเจ็ดจั่วล้นเมื่อหย่อนเบ็ดลงไปถึงก้นทะเลแล้ว ให้กระตุกสายเบ็ดเป็นระยะๆ ให้เหยื่อปลอมมีการขยับ แล้วมันจะเข้าใจว่าเป็นอาหาร มันจะเข้ามาดู และนั่นคือสัญญาณอันดีว่ามันมีของอร่อยๆ กินแล้ว ทลเบ็ดที่หย่อนไปมันมีขงอย่างมาๆ และหนักเกินกว่าที่เราจะถ่วงได้ ควรเรียกเจ้าหน้าที่มาช่วย หรือไปก็ปล่อยทิ้งเสียเนื่องจากเบ็ดอาจไปติดหิน

เต่ากระ

เ่ากระ หรือ เต่าปากเหี่ยว (Hawksbill sea turtle) พบกระจายในมหาสมุทรที่เป็นเขตรอบอุ่นทั่วโลก

อาศัยตามชายหาดที่มีความสงบเงียบ

ไม่มีเสียงรบกวนคน ปัจจุบันจำนวนเต่ากระลดลง

เนื่องจากความต้องการของมนุษย์ และธรรมชาติถูกทำลาย แต่การคุกคาม

เป็นสัตว์หายากและเป็นสัตว์ป่าคุ้มครองประเภทที่หนึ่ง

มีชื่ออยู่ในบัญชีว่า เต่ากระกินสาหร่ายทะเล, หอยทะเล เป็นอาหารซึ่งเป็นสัตว์พิษ ที่มันจะสะสมในตัวเต่า

ดังนั้น จึงเป็นอันตรายสำหรับผู้ที่ยืนมลักลอบกินเต่า ด้วยเช่นกัน